

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-01-29

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 1 0

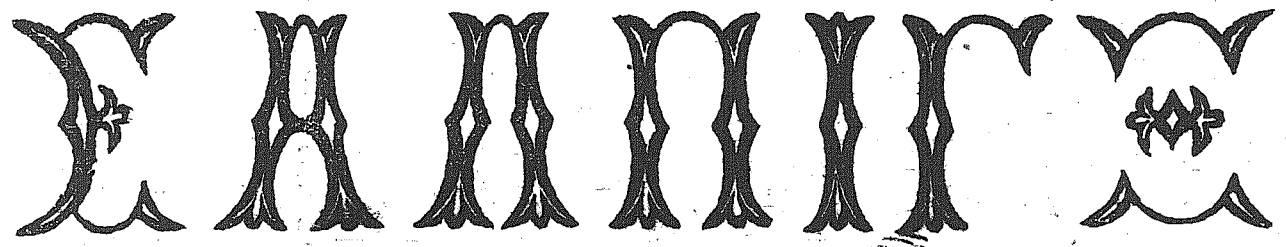
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10287>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Lithos

Συνδρομή ετησίως προπληρωτέα. Εν τῇσι πλάκισι τῆς Κύπρου Σελ. Ἐν τοῖς χωρίοις ὅ ἐν δὲ τῷ ἐξοτε- ρικῷ...

Καταχωρήσεις προπληρωτέα. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. — Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι. Δορεῖται

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

(Συνέχεια.)

Κύριοι Βουλευταί! Ὑμεῖς εἰσθε ἀντιπρόσωποι ὁλοκλήρου τῆς νήσου διὰ τὰ σκέπτεσθε καὶ νὰ αποφασίζετε περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν ὠφέλειαν τῆς πατρίδος ἀλλὰ καὶ τὴν διαρρύθμισιν τῶν θρο- νικῶν εἰνε ζήτημα ἀφορῶν τὴν ὠφέλειαν τῆς πατρίδος καὶ τὴν μεγαλειότητα μάλιστα. Ἡ ἀπάντησις ἣτις ἐδόθη πέρυσιν εἰς τὸν Μ. Ἀρμόστην ὅτι «πρέπει νὰ ἐκλε- γθῆ εἰδὼ καὶ ἐπιτροπὴ ἣτο ἐπινοήμα, ἀγο- ρῶμεν τίνος, ἀντιπράττοντος εἰς τὴν ἰ- σίαν τοῦ ἀσπυδαίου τούτου ζητήματος», διὰ νὰ μὴ γινήη τίποτε, ὡς πράγματι δὲν ἔγεινε. Τίς παρακαλῶ ἐν τῶν κυρίων θὰ τολμήσῃ νὰ σᾶς εἴπῃ «ἐν τίνι δι- καιώματι κύριοι ἐσκέφθητε καὶ ἐλάμε- τε τοιαύτας διαρρυθμίσεις;» καὶ...

παρακαλῶ μέχρι σημεῖον ἐσκέφθητε κα- σᾶς εἴπῃ «διὰ τί κύριοι ἐλάμετε τὸ δεῖνα ἢ τὸ δεῖνα νομοσχέδιον;» Πέρυσιν ἐ- πρότεινε μίαν, οἰανδήποτε, λύσιν αὐτῆ ἢ Κυβέρνησις, φέτος πρέπει, εἶνε ἀνάγκη ἀπαραίτητος νὰ προτείνητε ὕμεις τοιαύτην. Εἶνε καὶ τοῦτο ἐν ἀναγκαϊό- τατον νομοσχέδιον μεταξὺ τῶν ἄλλων τὰ ὁποῖα προτείνετε ἢ ὑποστηρίζετε. Σκέφθητε παρακαλῶ πρὸς στιγμὴν ὅτι εἶνε μέγα ἄδικον νὰ ἐκλείψωσι τοι- αῦτα σπουδαῖα εἰσοδήματα. Ὁ λαὸς ἐσυνειθισε νὰ πληρώνῃ, εἶνε δὲ δι' ἓνα ἕκαστον ἀτήμικτον τὸ ποσὸν ἐνῷ ὅλον ὁμοῦ εἶνε μέγα. Ὅταν δὲ τὸ ποσὸν διαχειρίζεται μία ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν πάντοτε τῶν Ἀρχιερέων, τό- τε τοῦτο θὰ καταστῇ ἐθνικὴ συνδρομὴ διδομένη πρὸς φιλανθρωπικούς σκοπούς, καὶ ὁ λαὸς τότε μὲ εὐχαρίστησιν του θὰ πληρώνει αὐτὸ καὶ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ βοηθῇ εἰς τὴν εἰσπραξίν του. Τὰ ἐνοίκια τῶν ἐξαρτωμένων Μονα- στηρίων καὶ τῶν διαφόρων ἐκκλησια- στικῶν κτημάτων ὡς καὶ αἱ ζητεῖται καὶ τὰ Κανονικὰ θὰ δίδονται τότε μὲ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν διότι θὰ ἦνε γνωστὴ πρὸς πάντας ἡ χρῆσις των. Οὐδεὶς ἐκ τῶν τῆς νήσου σεβασμιω- τάτων Ἀρχιερέων θὰ ἀντιστῇ εἰς τοι- αύτην πράξιν, ἔχομεν δὲ λόγους νὰ πι-

στεύσωμεν ὅτι εἶνε συμφωνοὶ κατὰ τοῦτο καὶ θὰ συμπράξωσι μεθ' ὁ- μῶν. Εἰς ἀξιοπρεπῆς μισθὸς καὶ μία ἀναγκαῖα πρὸς συντήρησιν τῶν μητρο- πόλεων χορήγησις θὰ ἦνε δι' αὐτοὺς ἀρκετὸν ἀφοῦ μάλιστα θὰ ἐκλεί- ψῃ οὕτω πᾶσα κατ' αὐτῶν δικαία ἢ ἄδικος ὑπόνοια. Αἱ ἀνὰ τὰς ἐπαρχί- ας τῶν περιοδεῖαι θὰ γίνωνται τότε πρὸς ἀγιασμὸν καὶ διδασχὴν τοῦ ποι- μνίου τῶν μόνον, ἣτοι καθαρῶς θρη- σκευτικὸν καθήκον. Εἶνε ὅλως ἄτοπον κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν νὰ θεωρῶν- ται αὐταὶ ὡς ἀργυρολογικαί. Δότε ὕμεις μίαν τοιαύτην ὄθησιν τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, καὶ τότε εἴμεθα περιεργοὶ νὰ ἴδωμεν τίς τῶν Ἀρχιερέων τῆς νήσου θὰ ἀντιστῇ, ὅπερ ὅλως ἀπίστευτον.

Ὁ ΠΕΡΙ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΩΝ ΝΟΜΩ

Πρὸ δύο περίπου ἐτῶν συνεζητήθη καὶ ἐ- νομοθετήθη ὁ περὶ ἀγροφυλάκων νόμος οὗτινος τὴν ἀνάγκην ἀνεγνώριζον ἅπαντες καὶ οἱ γε- ωργοὶ ἤρχοντο καὶ παρεκάλουν πλέον νὰ τεθῇ νόμιμός τις φραγμὸς κατὰ τῶν ποιμένων, τῶν ζώων, τῶν κτηματελυμένων οὐδεὶς ἦν κύριος τοῦ κτήματός του. Αἱ εἰλαῖα, τὰ κεράτια, αἱ σταφυλαὶ ἐκλέπτοντο, ἐλεηλατοῦντο, ἤρπάζον- το ἀναφανδόν, καὶ ἀτιμωρητοὶ οἱ δὲ ἀγροὶ ἦσαν εἰς τὴν κυριότητα τῶν ποιμένων, οἵτινες καὶ ἐν τῇ ἐλαφροτέρᾳ τῶν γαιοκτημόνων πα- ρατηρήσει, ἐγίνοντο θρασύτεροι, κακοποιότε- ροι, καὶ τέλος φρονεῖς. Τὰ ἀγροτικά κακοεργή- ματα ἐτελεύντο ἢ ὑπὸ βοσκῶν ἢ διὰ βοσκούς ἢ νομοθέτησις λοιπὸν τοῦ περὶ ἀγροφυλάκων νόμου ἐπεβάλλετο ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, διότι ἐ- θεωρεῖτο ὡς ἀγροτικὸς φρουρός. Δυστυχῶς ὁμοῦ δὲ νόμος οὗτος ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ἀ- πεδείχθη μὴ ἐφαρμόσιμος καὶ ἀλυσιστελής, διότι ὑποτίθησι τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν λίαν ἀνεπτυγμένον, τὰ γεροντικά συμβούλια ἔχον- τα πλήρη γνῶσιν τῆς δικονομίας, καὶ τοὺς συμβούλους ἱκανοὺς νὰ καταλάβωσιν, εἰ μὴ τι ἀνωτέρων, τοὺλάχιστον πρωτοδίκου θέσιν, ἐνῷ οἱ πλείστοι αὐτῶν εἰσὶν ἀναλφάβητοι. Τὸ δικο- νομικὸν καὶ δικαστικὸν μέρος τοῦ νόμου τούτου, ἀπαιτεῖ τοσαύτας γνώσεις, ὥστε οἱ γέροντες τοῦ χωρίου, οἱ οὐδὲ νὰ τὸν ἀναγνώσωσι γι- νώσκοντες ζῶντες τὰς κεφαλὰς των ἐκφράζουσι τὴν ἀπορίαν των ἐπιλέγοντες «ἦντα μελᾶν ἔφεραν στήν κεφαλὴν μᾶς;» οὕτω λοιπὸν ἢ ἀπέχουσι δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἢ ἐκδίδουσι

ἀποφασίαν ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ νόμου ἐν τῆ πρώ- τη περιπτώσει ἀφισταμένων τῶν δικαστῶν ὁ ζῆμειωθεὶς ὑφίσταται σιωπῶν τὴν ζημίαν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ κακοποιὸς ποιεῖται, ἔφρασιν δυστυχῶς ὁμοῦ καὶ ἐν τῷ κωμοδικεῖω παρ' ὃ ἢ κατὰ νόμον ἔφρασις, ἢ αὐτῆ ἀπορία καὶ ἀγνοια, διότι, κατ' ἄλλον νόμον, τὰ κωμο- δικεῖα δὲν δύνανται νὰ δικάσωσιν ὑποθέσεις κατ' ἔφρασιν γινώσκοντες μάλιστα, ὅτι κωμοδί- κη τινὲς παρορῶντες αὐτὸν τὸν περὶ ἀγο- φυλάκων νόμον, κατ' ὃν ὀφείλουσι νὰ δικά- ζωσι τὰς ἐν τοῖς ἀγροῖς γιγνομένας βλάβας καὶ γεννώμενας ἐκ τούτων ζημίας, καὶ τὸν νόμον αὐτὸν θεωροῦντες ὡσεὶ ἐν ἀχρηστία καὶ οὐδαμῶς ἐγκύψαντες ἐπὶ τῆς παρατύπου καὶ ἀνααιτιολογήτου τῶν γερόντων ἀποφάσεως, εἰδικασαν καὶ ἀπεφάσισαν «κατὰ τὸ βυζαντι- νὸν δίκαιον» ὅπερ ἐξέμαθόν που ἐν τοῖς ἀλληλο- διδακτικῶς ἔως σχολείοις ἀλλ' ἐπέρχεται ἔφε- σις καὶ ἀκύρωσις καὶ ταύτης τῆς ἀποφάσεως.

Οὕτως ἀπὸ τῶν γερόντων καὶ τῶν κωμο- δικῶν ἀπὸ τούτων εἰς τοὺς ἐφέτας ἀπὸ πα- ρατυπίας εἰς παρατυπίαν καὶ ἀνομίας εἰς ἀ- νομίαν περιεγόμεναι αἱ περὶ ἀποζημιώσεων ἀγωγαί, πνίγονται καὶ καταστρέφονται ὁ γεωρ- γὸς ἀποκαμῶν ἀποδυσπετῶν ἐγκαταλείπει τὰς ἀπαιτήσεις του δυσφορῶν διὰ τὰς πολυπλόκους καὶ ἀδιεξίτητους διατυπώσεις καὶ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ὁμολογοῦμεν, ὅτι εἰς τὸν κυκεῶ- να τοῦτου συμβάλλονται οὐ μόνον ἡ ἀμάθεια καὶ ἀπειρία, ἀλλὰ τὰ μάλιστα αὐτῆ τοῦ νό- μου ἢ σύνταξις, ἢ τῶν ἀρθρῶν αὐτοῦ σκο- λιά ἀλληλουχία, ἢ αὐστηρὰ περιφρουρήσις διὰ τυπικῶν διατάξεων ἀκαταλήπτων καὶ ἐν- αχοῦ ἀντιπρατικῶν ἢ καὶ τὴν ἐννοίαν αὐτοῦ κατακαλυπτουσῶν. οἱ τύποι περιλαμβάνουσι ὁλόκληρον δικονομίαν, ὁ δὲ νόμος καθόλου, ὑποτίθησι νομομαθεῖς δικαστὰς καὶ δικηγόρων ἐξέλεγειν καὶ συζήτησιν ἐνώπιον τῶν γερόν- των μᾶς πάντα δὲ ταῦτα ποῦ;—Εἰς Τρίκω- μον, εἰς Καλαβάσδον, εἰς Ὀλύμπια, εἰς Πελέν- δριον, Ἄνωγυραν, Κυσσόνεργαν καὶ Τραχώ- νιον. Αἱ μεγάλα αὐτὰ δυσκολία, ἃς ἐνομοὶ παρέχεται, ἢ στέρησις δηλονότι ὑποχρεωτι- κῆς ὠρισμένης καὶ σαφοῦς διατάξεως, καθι- στῶσι τὸν νόμον βραδὺν καὶ μετὰ κόπου λει- τουργοῦντα ὁ πολυπλοκὸς συνειρμὸς τῶν δια- τάξεων αὐτοῦ ἢ τυσώρευσις πολυπληθῶν τύ- πων αἱ ἐν αὐτῷ συγκρουόμεναι δικαιοδοσίαι, ἐξανίστανται κατ' αὐτοῦ τοῦ νόμου, καὶ ἀνα- κόπτουσι καὶ διακόπτουσι τὴν λειτουργίαν αὐ- τοῦ ἀκόμη ὀλίγον, καὶ ὁ νόμος περιπίπτει, ἀν- δὲν περιπέσειν ἤδη, εἰς παντελεῖ ἀχρηστίαν. Μετὰ μικρὸν ἐκλείπει ἡ δύναμις του, διότι ἀπὸ τοῦδε λυμαινόνται αὐτὸν, καὶ σιωπηλῇ ἐ- πέρχεται ἡ κατάργησις καὶ παραποίησης αὐ- τοῦ.

Οίνεσι βουλευταί, ὧν πολλοὶ νομομαθεῖς, ἄς μελετήσωσι καλῶς τὸν περὶ ἀγροφυλάκων νόμον, ἄς ἐγκύψωσιν εἰς τὰ πολλὰ πλημμυλῆ αὐτοῦ μέρη, ὧν τὴν σκιαγραφίαν τοὺς ὑποβάλλομεν, καὶ ἄς ἐπιληρθῶσι τῆς ἀπλοποιήσεως, τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ, κληίροντες τὰ ἔλλα, στίλβοντες τὰ ἐλατήριά του ἵνα κινήται ἀπροσκόπως καὶ σκοπιμῶς λειτουργή.

Νόμος, ἀνευ σαφῶν διατάξεων, πλήρης δικαστικῶν τύπων, ἀντιρατικῶς ἐν πολλοῖς καὶ ἀνευ ποιητικῶν ἔργων θὰ περιπέσῃ εἰς ἐντελῆ ἀχρησίαν ἢ παράλυσιν. οἱ δὲ ἀγρόται ἢ περιμετρεῖται καὶ ἄλλοις εἰς διασπαρῆν τῶν ἐλαίων, εἰς λεηλασίαν τῶν ἀμπελῶν, εἰς ὑλοτομίαν τῶν δένδρων, καὶ χέρσασιν τῶν ἀγρῶν τῶν. Γεωργία ἀνευ ἀγροτικῆς ἀτυνομίας, δὲν προάγεται οὐδὲ περιρρουεῖται κατὰ τῶν εἰσβολῶν.

Δὲν εἴμεθα νομομαθεῖς, ὥστε νὰ ἀνελίζωμεν νὰ ἀνατάμωμεν ἐπιστημονικῶς [τὸν νόμον τοῦτον, ἢ νὰ παραβάλωμεν αὐτὸν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου ἀλλ' εἶδομεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐννοίᾳ καὶ τῷ γράμματι αὐτοῦ, καὶ βραδύτατα λειτουργεῖ, διότι ὁ νομοθέτης δὲν εἶχεν ὑπέφει οὔτε τὸν τρόπον καὶ τὴν δύναμιν τῆς σκέψεως οὔτε τὰς χρεῖας καὶ ἐν γένει τὴν κοινωνικὴν καὶ νοητικὴν τῶν ἀγροτῶν κατάστασιν. Ἐνδέχεται ὁ νόμος νὰ ἦν τέλειος καθ' ἑαυτὸν, ἀλλ' ὡς νόμος προληπτικῶς, προστατευτικῶς, ἔχει πολλὰ τὰ κενά, πλείονα τὰ πολυπλοκά καὶ πλείστα τὰ ἀνεφάρμοστα. Συντάχθη ἐν τοῖς γραφείοις χωρὶς νὰ μεταφέρῃ ἐπ' αὐτῶν ὀνομοθέτησιν καὶ πάλιστα τῶν ἀγροτῶν ἀφοῦ περὶ αὐτῶν πρὸς τὸν νόμον ἐστὶν ἀσθησι-

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Ἀλέξανδρος Βάπτεμπεργ κατὰ τοὺς ἀντιπροσώπους Βουλγάρους, οἱ ὅποιοι περιήλθον τὴν Εὐρώπην καὶ σήμερον ἐπιστρέφουν εἰς τὰ ἴδια μὲ σκοπὸν νὰ συνεννόηθῶσι πλεόν μετ' τὴν Ρωσίαν, σκοπεῖ νὰ νυμφευθῇ τὴν πριγκίπισσαν τοῦ Ἀλβαν χήραν τοῦ τεθνήσκοντος υἱοῦ τῆς Ἀνάσσης τῆς Ἀγγλίας, θὰ λάβῃ δὲ βαθμὸν Ἀγγλοῦ στρατηγῶ καὶ θὰ πεμφθῇ εἰς τὴν Ἰνδικήν. ὅταν δὲ ἐξαργῆ ἡ ἀγγλορωσικὴ πύλη ἐν Ἀσίᾳ θὰ ἐδρεθῇ αὐτὸς ἀντιμέτωπος τῶν Ρώσων πρὸς ἐκδίκησιν. Τοιαύτην ἐκδίκησιν ὀμιλεῖται ἡ φιλοδοξία τῶν καὶ ἀλλοτρίων τότε εἰς τοὺς Ρώσους.

Ἐπειδὴ ἡ Γαλλία εἶχε ζητήσει πρὸς τοὺς πιστῶν 80 εκατομμυρίων εἰς πολιτικῆς προπαρασκευῆς, καὶ ἡ Γερμανία τὴν ἔπει πιστῶν εἰς 5 εκατομμυρίων. Ἀπηγορεύσεν ἡ Γερμανία τὴν ἐξαγωγήν ἵππων ἐκ τοῦ κράτους τῆς, δίδε εἶχεν ἀγοράσει τοιοῦτους ἡ Γαλλία, ἐσύστησε δὲ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Μετς νὰ ἦν ἐτοιμα τὰ γυναικόπαιδα εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἀπέλθωσι τοῦ Μετς καὶ παρήγγειλε καὶ εἰς Ἀγγλίαν μεγάλην ποσότητα τεταρχειμενῶν κρεάτων. Ἀυτὰ ὅλα σημαίνουν ὅτι εἶνε ἀρχετὰ πιθανός ὁ πόλεμος.

Ἡ Ἰταλία εὐφραίνεται εἰς δεινὴν θέσιν.

Εἰς τὴν Μασσάουαν τὴν ἔπαθεν ὑπὸ τοῦ Ἀβυσσινίου καὶ ἀναγκάζεται τῶν νὰ στείλῃ βοήθειαν. Ἐν περιπτώσει δευτέρου Ἀβυστροφωσικῶ, σκέπτεται μετὰ τίνος νὰ συμμαχήσῃ καὶ κατὰ τίνος. Νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς παλαιᾶς ἐχθρᾶς τῆς Ἀυστρίας ἀνευ τῆς συμμαχίας τῆς Γερμανίας εἶνε κίνδυνος. Νὰ μετῆ οὐδέτερα βλάπτονται τὰ ἐν τῇ Ἀδριατικῇ καὶ Μεσογείῳ συμφέροντά της. — Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις ἐπίκειται ἡ πτώσις τοῦ Ροβιδιάν.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Ρωμανίας ἀντιλήθησαν ὅσοις μεταξὺ Βουλευτῶν καὶ Ὑπουργῶν καταλήξασιν εἰς μορμαχίαν ἐνὸς Ὑπουργοῦ μετὰ τίνος βουλευτοῦ, καθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς καλῶς σκοπεύει ἐσκόπευσε τὴν καρδίαν τοῦ ἀντιπάλου του, ἀλλ' ἐκεῖνος εἶχε τὴν χεῖρα ἐκεῖ, καὶ συνετρίβηται τὰ δάκρυά του μόνον.

Ἡ Τουρκία βλέπονσα γέφυθῆν τὴν τὸν κόσμον ὅλον νὰ ὑπάλιξται καὶ σκεπτομένη ὅτι κατὰ τρέχει, ἐξοκαλοῦνθαι καὶ ἐκείνην νὰ ἐπλήξῃται, ὥστε τεχνούσης περιστάσεως νὰ μὴ μείνῃ ἐξω τοῦ νυμφῶκος. Ἄγροστ' ὅμως φαίνεται ὅτι πολὺ πιθανὸν νὰ ἦν ἐκείνη ὁ νύμφος.

Οἰκογενετικὸς Πατριάρχης ὡς φαίνεται θὰ ἐκλεχθῇ ὁ προπτερὸν Ἰωακείμ Γ'. μὲ ὅλας τὰς κατ' αὐτοῦ ἀντιπροτιμήσεις, διότι εἶνε πρῶτον σπουδαῖος κληρικὸς καὶ ἱκανότατος νὰ σώσῃ τὸ κληρωθῶμενον ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐθνικὸν σκῆφος, ὡς ἀπέδειξεν ἡ κατὰ τὴν παροῦσαν Πατριαρχειὴν τὸν ἐνοβλιανὸν ἐπὶ τῇ ἀνδρική πολιτικῇ του.

Καὶ ὁ ἐν Κων' πόλει πρέσβης τῆς Ἀγγλίας κ. Ὁρλώφ, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Βουλγάρων, καὶ ἑκτακτος ἀπεσταλμένος τοῦ Μαυροβουνίου ἐπεσκέφθησαν κατ' αὐτὰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐλαβον πολυώρον συνεντεύξεις μετὰ τῶν ὑπουργῶν. — Τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν ἠροίξεν ὁ Βασιλεὺς μετὰ ἐναρκηθίου λόγου.

Καὶ τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον κλονίζεται διὰ τοῦ ὅτι πάλιν θεωρεῖται ὁ Φραισνέ.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ὑποδέχοντος τὸ προεδρεῖον τοῦ Λάνδαυ ὑπέμνησεν αὐτὸς πῶς ἔριε ἄλλοτε συμβᾶσαι περὶ ἀξήσεως τοῦ στρατοῦ δὲν ἐλύθη εἰμὴ δι' ἐξωτερικοῦ πολέμου.

Τὸ ἀντιπλοῖον «Ὀυμβιέρτος» ἀπέπλευσεν ἐκ Νεαπόλεως κομίζον εἰς Μασσάουαν 800 ἀνδρας. Ἐπερὸν τὰγμα μετὰ πυροβολικῶν ἀπῆλθε τῇ 8ῃ τρέχοντος εἰς τὸν αὐτὸν ὄρον.

(Συνέχεια τῆς πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ζακύνθου ἐπιστολῆς τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολ. Κιτιέων).

Πρέπει δὲ νὰ προσθέσω, ὅτι λέγων μέσα πρὸς ἀξιοπρεπῆ δικτήρησιν τῶν Ἱερῶν (τῶν πόλεων κατ' ἀρχαίς) ἐνοῶ μισθοδοσίαν ἐπαρκούσαν καὶ εἰς οἰκογενεϊάρχην Ἱερέα, διότι δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου θὰ λείψῃ καὶ ἄλλο μέγα ἐμπόδιον δι' εὐπαιδεύτους καὶ τίμιους ἀνθρώπους εἰς τὸ νὰ ἀσπασθῶσι τὸ ἔργον τοῦ Ἱερέως ἦτοι ἡ ἀγαμία. Οἱ τῶν χωρίων Ἑλληνες Ἱερεῖς

εἶνε ἤδη ἔργασι, ὥστε δὲ ἀξιοπρεπῶς ὡς χωρικοὶ, ἐργαζόμενοι καὶ τὰ κτήματά των ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο οἱ Ἀρχιερεῖς νὰ μὴ χειροτενωσιν ἀνευ ἀπολύτου ἀνάγκης ἀνθρώπους κτήμονας. Ἀνάγκη ἐπεφύραται νὰ ἐλαττωσώμεν καὶ τὰς μακρὰς νηστείας, δι' ὧν τὸ πνεῦμα τῶν παρελθόντων αἰώνων εἰς οὐδὲν λογιζόμενον τὴν ἐπί γῆς ζωὴν ὑπερεπλήρωσε τὸν ἐνικυτὸν.

Οἱ ἐν τῆς πόλεως ἄθροιστοι ἀπὸ θεολογικῶν ἐπικυρῶν νηστεύοντες, πλὴν ἑλίγων ἐξαιρέσεων ἤδη δὲ πρὸς ἐκτελεστικὴν εἰς περιφρονητικὰ καὶ σκεπτικὰ νοήσεις ἐπὶ τῶν νηστεϊῶν ὁ ἄπλοος δὲ λάδς τῶν χωρίων αἰσῶν τοὺς ἐπισκεπτομένους τὰ χωρία τῶν πολιτῶν (ὅπως ἀλλοτρίους κτλ.), οὐθὲν θεωρεῖ φῶσπῆρας, μόνον δίδει εἶμαι πολιτικῆ ἢ καὶ μόνον εἰς ἐνεδύθησιν ἑριστικῆ, καὶ βλάσφημον αὐτοῦ ἡρωσίου ἡρώου, καὶ τῆς νηστεϊῶν ἡμέρας, ἀπερμητικῆς αὐτοῦ ὁσηροῦ περιρροῦσεν. Καὶ αὐτὸ μὲν καθ' ἑαυτὸ τὸ πρῶτον, κατὰ τὰς ἀρχαίς τοῦ ἀληθοῦς χριστιανισμοῦ, δὲν εἶναι μέγα κινδύν ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀπλοῦς ἀνθρώπους ἡ παρεξάσις αὐτῆς χρησιμεύει ὡς αἰτία θανατηφόρων μακρυάτων οὕτως εἰπεῖν δίδει οἱ ἄθροιστοι οὕτοι σκέπτονται οὕτως ὅτι ὁ Ἱερατικὸς μου μὲ ἐπιμάρεται νὴ νηστεύοντα, σχεδὸν ὅσον καὶ τὸν κληρικόν περὶ τὸν καὶ οὐδὲν ἐπαθόν ἐπέσθην δὲ ἐκ παραδειγματῶν καὶ λέγον προκομμένων ἀνθρώπων, ὅτι δὲν εἶμαι οἴποτε, ἄρα λαοῦ τῶν καὶ τὰ ἄλλα πράγματα, ἀπὸ τῶ ὅποια μὲ ἐμποδίζει ὁ μὴ προκομμένος Ἱερατικὸς μου, δὲν ἀξίζου περισσότερον ἀπὸ τὴν νηστεία. Καὶ ὁ μέγας δὲ ἀριθμὸς τῶν ἑορτῶν ἀνάγκη νὰ ἐλαττωθῇ, διότι ὁ ἀποχευοδύοτος λάδς μὲς οὐ μόνον ἀργεῖ πολλὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκη καὶ τὸ πρῶτον τῆς ἐργασίας τῶν ἐργαζομένων τοῦ ἡμερῶν.

Τοσούτα, φίλη κορυφή, πρὸς τὸ παρόν.

Δὲν μοι ἐπιτρέπεται τὸ ἐκτάκτως δι' Ἀρχιερέα πολυαρχολοῦν νὰ προβά εἰς λεπτομερείας περὶ τοῦ κατὰ

ἡμερῶν (κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γρηγορή) τοσούτα, τῆς ἀνευ σκανδάλου εἰς ἀγῶν τῆς μετὰ τοῦ μετῶν κατὰ τῆς ἔχετε ἡμεῖς περισσότερον χρόνον, καὶ εἰσθε ἐντριβῆς περὶ τὰ ἱερὰ ἡμῶν βιβλία, εἰς ὧν ὁ ἀντληθῶσι τὰ ἐπιχειρήματα, ἅπανα ὁ ἀρησυχάσῃ τὰς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τοῦ λαοῦ μας κατὰ τὴν μεταρρυθμίαν ταύτην. Δύναται νὰ ληρθῇ ὑπ' ὅψιν ἡ συνήθεια τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὰς νηστείας, ἀλλὰ δὲν θεωρῶ συμφέρον νὰ ἐξομοιωσώμεν τὰ ἡμέτερά πρὸς τὰ ἐκείνων. Πρὸ τῆς προδεδωμένης ἐθνικῆς ἀποκτικτικῆς τοῦ ἔλου Ἑλληνισμοῦ συμφέρει νὰ ἔχωμεν ὅσον τὸ δυνατόν πλείονας διαφορὰς ἐν τῇ ἐξωτερικῇ λατρείᾳ πρὸς πάντας τοὺς ἄλλοθενεῖς χριστιανούς.

Μελετήσατε, πατριάρχῳ, τὸ θέμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, θεωροῦντες τὰ γραφόμενά μου ὡς ἀπλὴν νύξιαν καὶ ἐυχεσθηθῆτε νὰ μοι διακοινώσητε τί φρονεῖτε περὶ τοῦτου, πρὶν ἢ φέρητε τὸ ζήτημα εἰς τὴν δημοσιογραφίαν. Θέτω δὲ ἐμικυτὸν εἰς τὴν διεύθυνσίν σας ἕαν, ἀπακθόντες τὴν πρότασίν μου κατ' ἀρχήν, θεωρήσατε ἀναγκαστὸν νὰ συντελέσω κατὰ εἰς τὴν πρόβλεψιν συνεργατῶν ἐν Ἀθήναις, διότι ἡ πρωτοβουλία ἐκείθεν πρόκειται νὰ ἐλθῇ δι' αὐτὸ καὶ δὲν ὀφείλω εἰσεῖν περὶ τούτου οὐδὲ πρὸς τοὺς ἐκείθεν συνάδελφους μου. Μετὰ τὴν Ἀθήνας θὰ βολέδοσκησώμεν τὴν Κωνσταντινουπόλιν. Ἐν τῇ Μετροπόλει Ἀθήνας τῇ 19 Ἀπριλίου 1886.

ΕΠΙΧΩΡΙΚΑ

(Ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος.) — Ἐδόθη διαταγὴ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ἵνα γείνη καταμέτρησις τῆς πόλεως Λευκωσίας. — Τὸ χωρίον Κοιντῆ ἀπηλλάγη τῆς κολλητικῆς καὶ μισασηματικῆς νόσου διὸ καὶ ἤρθη ἡ ὑγειονομικὴ ζώνη.

Κατά τὸ νομοσχέδιον περί ἀπαλλοτρίωσης τῶν πολεμικῶν καὶ μεταπολεμικῶν πλοίων τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τοῦ ναυτιλιακοῦ δικαιώματος, ἀπαλλοτρίωνται τούτου καὶ πλοία θαλαμηγὰ ἀνήκοντα εἰς ἀνεγνωρισμένα (ὡς θαλαμηγῶν πλοίων κἀτογα) σωματεῖα, καὶ φέρονται μόνον ἔρμα, πλοία ἅτινα εἰσπλεύσαντα εἰς λιμένα τινὰ ἐνεκεν λαχοκαμρίας ἐππλεύσιν αὐτοῦ χωρὶς νὰ ἐκτελέσωσιν ἐμπόριον τινὰ συναλλαγῆν, ὡς καὶ ρυμολιούνητα ἀτμοπλοία ὧν χρήση γίνεται μόνον πρὸς ρυμολιαν καὶ δὲν φέρουσι πραγματείας ἢ ἐπιβάτας.

Κατ' ἄλλο νομοσχέδιον ἡ δεκάτη τοῦ λίου θὰ λαμβάνεται κατὰ τὴν ἐξαγωγήν πρὸ τῆς φορτώσεως, ἢ δὲ τῆς τοῦ νὰ ὀρίζεται ὑπὸ τῶν Ἰθαρέ συμβούλων ὡς τῆς δεκάτης.

Ἐχομεν ἀνάγκη βροχῶν καὶ ὕμνος ἄτρισταίρα μὰς δὲν φαίνεται νὰ ἔχη τοιαύτην διάθεσιν μολονότι μετέβλεθη κατ' αὐτὰς οὐσιωδῶς.

Ἰδεσθε ἐκ φήμης ὅτι ὁ Μ. Ἀρμοστής ἐθεώρησε καλὸν νὰ διαλύσῃ τὸ ἐπαρχιακὸν δικαστήριον Κυρκείας καὶ συστήσῃ τοιοῦτο εἰς κεντρικώτερον μέρος τῆς ἐπαρχίας. Εἶνε τοῦτο ἀδικηθῆν ἀληθῶς διὰ τὴν μικρὰν ἐκείνην πόλιν νὰ στερηθῇ τοῦ ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου, πλὴν ἐν οὕτως κῆδύκησε τῶν ὀντι ὁ Μ. Ἀρμοστής, κεντρικώτερον χωρίον παντὸς ἄλλου εἶνε ἡ κωμόπολις Μόρφου ἀντὶ τῆς Λεύκας ὡς ἐζητήσαν τινες δι' ἀναφορὰς τῶν.

Ἐντὸς τῶν ὁρατῶν τὰ ὅποια ἐν Καρπασίῳ ὠροθέτησεν ἡ Κυβέρνησις ὑπάρχον πλείστα ὅσα ἀγρία χαρουπόδενδρα. Μέρους τούτων κειμένων πλησίον τῆς Κώμης Κικεπῆρ, ζήτητὶ ὁ κ. Γ. Παντελίδης κάτοικος Βαρωσίων τὴν ἀδειαν νὰ ἐμβολιάσῃ, ἀγνοῦμεν δὲ ἂν ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής θὰ δώσῃ τοιαύτην ἀδειαν. Ἰσπεύομεν ὅμως ὅτι ἀντὶ ἀγρίων δένδρων εἶνε ὠφελιμώτερα τὰ ἡμέρα καὶ ἀποδίδοντα καρποὺς καλῶς ὥστε δὲν βλέπομεν τὸν λόγον νὰ ἀρνηθῇ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει καλὸν εἶνε τόσον ὁ κ. Γ. Παντελίδης ὅσον καὶ οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων νὰ προβῶσιν εἰς ἀγορὰν τοιοῦτων ἀγριοδένδρων καὶ νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τούτων διότι τὰ χαρουπόδενδρα ὅσον καὶ τὰ ἐλαιόδενδρα εἶνε κτῆμα ἐκ τῶν καλλιτέρων.

Τὰ τῆς ἡμετέρας Λέσχης «Ἐνώσε-

ως προβαίνουνσι μέχρι τοῦδε καλῶς. Ἡ διὰ πλειονοψηφίας ἐκλεγείσα Ἐπιτροπὴ συγκρίται ὑπὸ τῶν ἐξῆς: Τοῦ κ. κ. Γ. Δ. Κακαθύμης, Δημοσθ. Χατζηπαύλου, Νεάρχου Ρωσίδου, Π. Δ. Παπαδάκη, Θ. Περιστιάνη, Σαοῦλ Γάλεπ, καὶ Γεωργίου Παυλίδου. Τὴν ἐπιτελικὴν ὑπηρεσίαν διακόσμησιν καὶ προμηθειαν τῶν ἀναγκαίων ποτῶν καὶ διαφόρων ἄλλων χρησίων τῶ καταστήματι ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἡρακλῆς Πρακτιώτης.

Τὸ Ἰθαρέ συμβούλιον ὥρισεν τὴν δεκάτην τῶν χαρουπιῶν διὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον εἰς τὰ 17 σελλίνα καὶ 3 γρόσια τὸ καντάρι ἀντὶ 16 σελλ. τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου καὶ Ἰαννουαρίου.

Ἰθωμανίς τις ἐκ Λευκωνίου ἐπαπίσθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν Βαρωσίσις καὶ ἐστεφανώθη μετὰ Χριστιανοῦ.

Εἰς παρελθόν φύλλον κατεχωρίσθη, διαφυγοῦσα τὴν προσοχὴν ἡμῶν, διατριβή, καθαπτομένη λίαν πικρῶς τοῦ κ. Δημάρχου τῆς Λαπίθου. Ἐκφράζομεν ἐπὶ τούτῳ τὴν λύπην μὰς καθόσον μάλιστα ὡς παρ' ἄλλων μανθένομεν ὁ ρηθεὶς Δημάρχος προσπαθεῖ πάντοτε ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ Δήμου τοῦ ὁποῦ προίσταται.

Χαιρετίζομεν τὴν ἐν δευτέρῃ περιόδῳ ἐμράνισιν τῆς ἀξιολόγου «Φιωνῆς τῆς Κύπρου» ἧς τὴν σύνταξιν καὶ ἐκδοσὴν ἀνέλαβεν ὁ καλὸς νέος κ. Γ. Νικόπουλος ἐν Λευκωσίᾳ πρὸς ὠφέλειαν τῆς σεβαστῆς χήρας τοῦ μακαρίτου Θ. Θεοχαρίδου. Ἡ ὑποστήριξις τοῦ φύλλου τούτου εἶνε συνδρομὴ ἀξίεπαινος.

Χάριν τῶν ἐνδιαφερομένων ἀναγράφομεν τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἀναχωροῦν ἐντεῦθεν τὰ ταχυδρομεία τοῦ ἐπιτελικοῦ κατὰ τοὺς νεωτέρους ὁρισμούς.

Διὰ Λάρνακα καὶ Λευκωσίαν, πᾶσαν Δευτέραν, Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον τὴν 8 μ. μ.

Διὰ Ἀμμόγιστον, πᾶσαν Δευτέραν, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἐπίσης.

Διὰ Κυρκείαν, πᾶσαν Δευτέραν, Τρίτην, καὶ Πέμπτην ἐπίσης.

Διὰ Κυθραίων, Βατυλῆν, Λευκόνικον, Τρικωμον, Λαπίθον, Λευκάρᾳ καὶ Μόρφου, κατὰ πᾶσαν Δευτέραν καὶ Πέμπτην ἐπίσης.

Διὰ Ριζοκάρπασον (μὲ σταθμούς εἰς Ἄγ. Θεόδωρον, Κώμην Αἰγιαλοῦ, Λιονάρισον, καὶ Αἰγιαλοῦσαν), κατὰ πᾶσαν Δευτέραν ἐπίσης.

Διὰ Πάρον (Κτῆμα) κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν 10 π. μ. Τετάρτην 9 π. μ. καὶ Παρασκευὴν 6 μ. μ.

Ἀπηλλάγη τῆς θέσεως ὑπαστυνόμου Λεμησοῦ ὁ κ. Ἀλατζίαν. Ἀγνοοῦμεν τίς ὁ κύριος λόγος τῆς παύσεως ἢ τῆς παραιτήσεως τούτου. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι καθ'

ὄλην τὴν ἐνταῦθα διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του διεκρίνετο πάντοτε διὰ τοὺς καλοὺς τοῦ τρόπου καὶ τὴν καλὴν του συμπεριφορὰν πρὸς τε τοὺς πολίτας καὶ κυρίως τοὺς χωρικοὺς. Κατ' ὄρωσεν ὥστε ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν αὐστηρῶν καθηκόντων του οὐδένα νὰ δυσαρεστήσῃ. Ἄρᾳ γε διὰ τοῦτο ἐπαύθη;

Ἡ διεύθυνσις τοῦ καφενεῖου «Βικτωρίας» προτίθεται κατ' αὐτὰς νὰ προσθήσῃ ἀκόμη τρεῖς δωμάτια εἰς τὸ κατάστημα καλῶς ὑπρεπισμένα νὰ σχηματίσῃ δ' οὕτω ἀναγνωστήριον εἰς τὸ ὅποιον ἐντὶ μικρᾶς ἐτήσιας συνδρομῆς νὰ εὐρίσκη κανεὶς διάφορα φύλλα καὶ περιοδικὰ νὰ ἀναγνώσκη. Προσεχῶς πλείονα περὶ τῆς καλῆς ταύτης πράξεως.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα εἰς τὸν ἀεὶ συμπολίτην ἡμῶν κ. Γ. Μενάρδον ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀργυρὸς Σταυρὸς τοῦ Σωτήρος ὡς βραβεῖον διὰ τὰς πολυετῆς ὑπηρεσίας του πρὸς τὸ Κράτος. Ὁ κ. Γ. Μενάρδος ἀπὸ εἰκονοματίας καὶ ἐπέκεινα διατελετὶ πράκτωρ τοῦ Βασιλείου παρὰ διαφόροις εὐρωπαϊκαῖς πόλεσι, τῶν δὲ κατέχει τοιαύτην θέσιν ἐν Τουρίτῳ τῆς Ἰταλίας. Συγχαίρομεν τέλος πάντων αὐτῷ ἐπὶ τῇ ὑψηλῇ τιμῇ δι' ἧς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπαξίως τὸν περιέβαλε.

Λευκωσία 25. 1. 87.

Τὴν παρελθούσαν, τετάρτην ἡμετέραν οἱ ἄρραβῶνες τοῦ φίλου ἡμῶν Α. Κυπριανοῦ μετὰ τῆς πολυθελήτηρον καὶ πολυφέρου δεσποινίδος Σωσάννης Γεωργίου ὄθεν συγχαίροντες ἐκ μέσης καρδίας τὸν διαπρεπή ἡμῶν φίλον ἐπὶ τῇ εὐστοχίᾳ αὐτοῦ ἐκδοῦν ἀρχόμεθα αὐτῷ ταχέαν τὴν συγχαίρειν.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα εὐχαρίστως, μερτίς τις ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς κορασιακῆς νεολαίας ἐνταῦθα, προτίθεται κατὰ τὰς ἀπόκρου νὰ διδάξῃ ἀπὸ σκηπτικῆς δραμῆς τι, ἐν ὀικογενειακῷ κύκλῳ, χάριν φιλανθρωπικοῦ τιμωρο σκοποῦ; Πεποιθότες ὅτι δὲν θέλομεν διαφενεσθῆ, συγχαίρομεν ἐκ τῶν προτέρων τὰ εὐγενῆ πρόσωπα τὰ ἀναλαβόντα τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὄντως ὑψηλοῦ καὶ εὐγενεοῦς τούτου σκοποῦ.

Ἡ Ἀγορὰ νεκρᾶ δυστυχῶς ὅμως τὸ χαρτοπαίριον ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν νέκρωσιν ταύτην ἐξακολουθεῖ ἐνεργούμενον εἰς τινὰς κοινωτικὰς τάξεις, ἐν ὄλη αὐτοῦ τῇ καταστρεπτικότητι. Ζήτω ἡ βιομηχανία. Ζήτω ἡ πρόοδος.

Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ ὡρ πάντοτε ἐν τῇ αὐτῇ κατάστασει, ψυχρὸς ψυχρότατος ὅσον δ' ἄροσθ τὰ κυβερνητικὰ, «θὸν κἀμε φιλάκη» τὰ στόματι μου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

Τὰ φύλλα τῆς Ἀλεξανδρείας, «Ἡμερησίως» ὀνομαζομένη καὶ «Fare d'Alexandrie» μετὰ πολλῶν ἐπαίνων κἀμνουσι μνεῖαν τῆς κατὰ τὴν αἰ)α Φεβρουαρίου θεθείσεως ἐν τῷ Αἰγυπτιακῷ Πολυθεάματι ὑπὸ τοῦ ἑλλ. Ἰασσοῦ τοῦ κ. Ἀλεξιάδου πρᾶστασεως καθ' ἣν ἐδιδάχθη ἀπὸ σκηπτικῆς πεντάπρακτον δρᾶμα «ὁ Κουτσὸν Μεχμέτ» ἢ τὸ ἴδιον ἐν Κύπρῳ ἔργον τοῦ συμπατριώτου ἡμῶν κ. Θ. Κωνσταντινίδου. Ἡ παράστασις ἐτέθη ὑπὸ τὴν εὐγενῆ προτάσει τῶν κ. κ. Γ. Γεωργίου, Κ. Συναδινῶ, Χαϊκάλῃ Βέη, Γ. Νασοῦ, καὶ Α. Μ. Ὁράτη. Τὸ θέατρον ἐπληρώθη θεατῶν ἐν οἷς διεκρίνοντο πλείστοι Κύπριοι. Ἡ παράστασις τοῦ δράματος ἐπέτυχεν ἐξαιρετα, ἤρρεσε δὲ σφόδρα εἰς τὸ κοινόν, διότι εἶνε γεγραμμένον εἰς καθαρῶσαν καὶ εὐληπτον γλῶσσαν καὶ πρὸ πάντων διότι τὰ ὑπὸ τοῦ δράματος ἐκτιθέμενα αἰσθηματα τοῦ ἀδελοῦ πατριωτισμοῦ πρὸς ἀτιμωρόν τυράνην, τοῦ νομίμου καὶ εὐγενεοῦς ἔρωτος πρὸς τὴν ἀκολασίαν

τυράννου, περιεγράφησαν μετὰ πλείστης φυσικότητος και ψυχολογικής ακριβείας. Το δράμα εἶνε πλήρες παντοίων φιλοσοφικῶν ἀξιωματικῶν περὶ τιμῆς, ἐλευθερίας πατριωτισμοῦ, θρησκείας κλ. ἐπεσπῶντο δὲ, μάλιστα πρωτότυπα τινα, ζωηρότατα χειροκροτήματα, ἀνθ' ὧν και στέφανοι ἐρρίπτοντο βρογχιδόν. Κατὰ τὴν δ' ἑμῶς πρᾶξιν τοσοῦτον ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐκορυφώθη, ὥστε προσεκληθῆ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ κ. Θ. Κωνσταντινίδης διὰ παρατεταμένων χειροκροτημάτων και ἐκεῖ πετράκις, ὡς ἐπαναλαμβάνομένην βροντὴν, ἔρρηξε τὸ θεᾶτρον ἀνευφημίας και χειροκροτήματα. Ἡ πρόσκλησις αὐτῆ τοῦ κ. Θ. Κωνσταντινίδου ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἔγεινεν ὡς ἀληθῆς ἀποθέωσις. Ὁ ἀξιότ. κ. Α. Μ. Ὁράτης ἔδωκεν εἰς αὐτὸν πολὺ τιμὸν στέφανον, ἐνδείξιν τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν θεατῶν και διαικτικῶν τῶν Κυπρίων. «Ἄν, ἐπιλέγει ὁ «Τηλέγραφος» προκειμένου περὶ τῆς ἀξίας δραματικοῦ ἔργου, ἡριτῆς εἶνε τὸ θεώμενον κοινόν, ὡς εἶνε δίκαιον, δυνάμεθα ἀδιστακτικῶς νὰ ἐπιφωνήσωμεν ἐκ τῆς ἀμούσου ταύτης γωνίας ἥτις Ἀγγυπτος ὀνομάζεται ὅτι ἔχομεν ποιοτήτων. Ἡ ἐπιδοκιμασία τοῦ θεάτρον ἔδωκεν ἐξεδηλωθῆ ὡς ἀκατος ἐνθουσιασμὸς, ὡς μεταδοτικὴ τις μανία. «Εἶναι ἀξίον τοσαύτης προσοχῆς, ἐπιλέγει ἡ «Ὁμιλία» ὥστε, συντεταγμένον ἐπὶ τῆ βίβασι τῶν κανόνων τῆς νεωτέρας δραματικῆς τέχνης ἔχει και τὸ πλεονέκτημα, ὡς ἐκ τῆς ἐθνικῆς τοῦ ὑποθέσεως, νὰ κατακλιθῆ εἰς τὰ νεώτερα ἐθνικὰ δράματα».

Συγχαιροῦμεν και ἡμεῖς ἀπὸ καρδίας τὸ κλεινὸν τοῦτο συμπατριώτη διὰ τὸν ἀληθῆ θρίαμβόν ὃν ἤρατο ἐπὶ τῆ ἐπιτυχίᾳ τοῦ ἀξιολόγου τοῦτου πατριωτικοῦ δραματός του, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θὰ σπεύσῃ νὰ τὸ ἐκδώσῃ εἰς τύπον ὅπως μὴ στερεῖται τὸ κοινὸν τοιοῦτου καλλιτεχνικοῦ ἔργου.

(Ἀκριδικὸς φόρος.)

Φίλη «Σάλπιγξ» (Λάρνακι 3 Φεβρ. 87)

Εἰς τὸν πρόσθετον τούτον φόρον καταδικάσθη ὁ ἀκριδικὸς φόρος ἀπὸ τῶν ἀκριβῶν καὶ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀκρίβειαν, τοῦ θηρίου τοῦτου ὅτι ἔχον κατέτωγε μερικὰ προϊόντα τῶν γεωργικῶν καὶ μὴ ὑπάρχον κατατρώγει τοὺς κόπους ὄλων. Ἐξέλιπε σχεδὸν και μετ' αὐτοῦ ἐκλείπομεν και ἡμεῖς.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη ἐν τῇ παρελθούσῃ περιόδῳ τοῦ Νομοθετικοῦ ἢ Κύριος ἔμεινεν ὀφειλέτης εἰς τὸ Κυβερνητικὸν ταμεῖον 18 χιλ. λιρῶν και ὅτι ὁ φόρος τῆς ἀκριδῆς θὰ ὑφίστατο μέχρις ἔτου καλυφθῆ τὸ χρέος τοῦτο και πᾶν ἄλλο ἔπερ ἤθελε γίνῃ ἔξοδον. Πόσον ἔμῳς παράδοξον μᾶς φαίνεται τὸ ὅτι οὕτε κινεῖς τῶν Βουλευτῶν ἐζήτησεν, οὔτε ἐπίσημόν τι μέλος κατέθεσε τὸν προϋπολογισμὸν ἢ ἰσολογισμὸν τοῦ φόρου τῆς ἀκριδῆς. Νὰ ἐλπίζομεν ἀρὰ γε ὅτι ἐν τῇ ἐπὶ θύρας συνόδῳ θὰ γείνη τοιοῦτό τι.

Ἀποβαθρικὸς φόρος

Οὐκί τῷ ἐμπροσθεν, ὅστις εἶνε ἠνγκασμένος νὰ πληρῶν τὸν φόρον τοῦτον χωρὶς νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του ὅτι εἰς πολλὰ εἶδη εἶνε φόρος ἀφόρητος και ἐπὶ παραδειγματικῶν εἰς σάκος και κίβη ζυγίων συνήθως περὶ τὰς 60 ἐκάδας, στοιχίζει, πρὸς 32 παρ. ἢ ὅκα, 48 γρόσια, θὰ πληρωθῆ δὲ φόρος 2 γρόσια (χάλκινα), ὅπερ ἀναλογεῖ 4 ἢ 2 τοῖς 10 ὡς ἔργισται. Καὶ τοῦλάχιστον ἐάν ὁ φόρος αὐτὸς φεισήγητο εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δημάρχου, εἰς τὸ ἰδιαιτερον τοῦτο ταμεῖον τοῦ πολιτοῦ, θὰ ἦτο τότε εὐχάριστον.

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπίσημον μέλος τοῦ Νομοθετικοῦ ὑπεσχέθη ὅτι διὰ τὴν νύκτα τοῦτου περιόδου ἤθελεν ἐτοιμάσει και καταθέσει ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ συμβουλίου τὸν ἀποβαθρικὸν προϋπολογισμὸν και ὅτι θὰ ἐνήργει ἐκπτώσει τῶν ἀποβαθρικῶν δικαιωμάτων, θὰ προσεπαθεῖ δὲ ὥστε τὰ δικαιώματα ταῦτα νὰ ὑπάγονται εἰς τὸ Δημαρχικὸν ταμεῖον, ἀλλὰ τοῦτο κατόπιν τῆς ἀπεπερατώσεως τοῦ λιμένος Κυρηναίας. Ἡ ἐπίσημος αὕτη ὑπόσχεσις ἐλπίζεται νὰ μὴ μετῇ γράμμα νεκρὸν. Εἴθελ

Ἡ δεκάτη ἀδόμη Φεβρουαρίου ὤρισθη τέλος πάντων ὡς ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τοῦ Νομοθετικοῦ. Εὐχόμεθα

καλὴν ἀρχὴν τῆς προσηλαίας τῶν ἀνθρώπων και οὐχὶ τῶν ζώων.

Τὸ ἵπποδρόμιον θὰ κλέγῃ ἄρῃ ἐνταῦθα τὴν αἰ Φεβρουαρίου, ὅποτε ἐλπίζεται ὅτι ἡ πόλις μᾶς θὰ ξενίσῃ πολλοὺς τῶν ἵπποδρομιῶν περιέρχους.

«Κερδῶ»

Κανονισμὸς μεταξὺ γαιδάρων και ἀνθρώπων.

Και πάλιν ἀγωγὴ καθ' ἡμῶν ὑπὸ τῶν ζώων ἡμᾶλλον ἀναθεώρησις τῆς καθ' ἡμῶν δίκης των. Καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον τὸ νομοσχέδιον περὶ κωλύσεως τῆς πρὸς τὰ ζῶα σκληρότητος. Ἀνάγκη λοιπὸν μετὰ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου ἕκαστος ἀγωγιάτης νὰ ἐφοδιασθῆ μετὰ πάλιν ἀντίτετα κανονισμοῦ νὰ δίδῃ εἰς πάντα μισθόγοντα τὸ ζῶον τὸν διὰ τὰ γρωσίζωσιν ἀγρότερον, και ὁ ἄνθρωπος δηλαδὴ και ὁ γαῖδαρος, τὰ πρὸς ἀλλήλους χρῆναι και καθήκοντά των. Ὁ δὲ κανονισμὸς, σύμφωνα πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νομοσχεδίου, πρέπει νὰ ἐπιτεριέχῃ τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρον. 1. Ὁ ἄνθρωπος μισθώνει τὸν γαῖδαρον διὰ τὰ ἐπάγει εἰς τὸ δαῖμα μέρος ἐν διαστήματι τῶσων ὡς ὧν.

Ἄρθρον. 2. Ὁ γαῖδαρος ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῶσων καιροῦ νὰ πᾶσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ δαῖμα μέρος.

Ἄρθρον. 3. Ἐσυμφωνήθη μεταξὺ ἀγροτέρων τὸ βᾶρος νὰ ἦε τόσον, κατὰ συνήθειαν, ὡς ὁ ἄνθρωπος, και χροῖματι δὲ ὡς ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὡς ὁ γαῖδαρος, ἀλλὰ ὡς ὁ γαῖδαρος, ἀλλὰ ὡς ὁ γαῖδαρος, ἀλλὰ ὡς ὁ γαῖδαρος.

Ἄρθρον. 4. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ νὰ φαίνεται ψυχρὸς ἢ σκληρὸς καθ' ἑδὸν ἵνα μὴ διεγείρῃ τὴν ἄνην τοῦ συντρόφου του.

Ἄρθρον. 5. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν γαῖδαρον τὸ ὀργανίσειν τὸ τρέχειν τὸ πορδοκλωτσοῦν και ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐπ' αὐτοῦ συντρόφου του, καθόσον και ἐκεῖνος ἀγριεῖται πρὸς τοῦτο ἐλεύθερος.

Ἄρθρον. 6. Ἐὰν καθ' ἑδὸν ὁ γαῖδαρος ἀπατήσῃ ὡραῖον φέρον θελήσῃ νὰ ἀκολοθησῇ αὐτὸ χάριν σφραγιστοῦ ἢ οἰαδῆποτε ἀλλῆς αἰτίας, ὁφείλει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐνθυμίσῃ εἰς ἐκεῖνον τὴν ἐδὸν του μετ' ἠπιότητος και ἐὰν εἰσακούσῃ ἤδη καλῶς ἄλλως δὲν ἐπιτρέπεται ἢ κατ' ἐκείνον βαρβαρότητος. Τὸ αὐτὸ γίνεταί και ὅταν ὁ γαῖδαρος ἐναρεστήθῃ νὰ γοαίσι ἢ νὰ κλύσθῃ.

Ἄρθρον. 7. Ἐν περιπτώσει καθ' ἡν πορδοκλωτσοῦντος τοῦ γαῖδαρου, χαριεντισμοῦ χάριν, ὁ ἄνθρωπος, μὴ θελήσας νὰ συμμεθέσῃ τῆς χαρᾶς, ριφθῆ κάτω, τότε δύναται οὗτος, ἀφοῦ σηκωθῆ ἀμέσως ἀνδύναται, νὰ ἐπιπλήξῃ ἠδέως μετὰ τινος, ἢ δύο μόνον ἐλαφρῶν κολαφισμῶν τὸν γαῖδαρον, προσέχων ὥστε νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἀνωμαλία τις περὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν τριχῶν του.

Ἄρθρον. 8. Ἐγένοντο δύο ὁμοία ἐπισημασμένου χάρτου φέροντος τὴν Κυβερνητικὴν σφραγίδα, και ὑπεγράφησαν

ἐπ' ἀμφοτέρων πρὸς ἀσφάλειαν, ἐν μηνὶ... ἡμέρα... και ὦρα... κ.λ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι Χατζημήτας και Χελιδωνίτης.

Λύσεις και λύσεις τῶν παρελθ.

Τοῦ ἀνίχνυτος ἢ λέξις «δῶμα, γῶμα, σῶμα, πῶμα. εἰ κ. κ. Κ. Μ. Κωνσταντινίδης, και Μ. Ι. Εὐδὸς βουλος, και Γ. Κάρταλις

Τοῦ προπαρελθόντος λυτῆρ εἶνε και ὁ κ. Ι. Κυριακίδης ἐκ Μέρρου.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἡ βίβλος μ' ἔχει και ἀπὸ τὴν καὶ ἀπὸ τὴν Κρήνην ἢ στέρνον ἢ Κύβητος κ' ἢ Σαρδὸν και πόδας πᾶσα μήτηρ. Τὸ πῆρ με καίει ἀπῆρως τὸ ὕδωρ με θροσίζει: ἄνευ ἐμοῦ ἢ ἀπῆρ τίποτε δὲν ἀξίζει.

Λευκωσι. Α. Α.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Ξενόδοχος τις ἠρωτήθη νόκτα πῶς ἐν ἰσημερίᾳ ποῖα ὦρα εἶνε, ἀπῆρως δὲ ὡς ἔξῃ: Τὸ ἐν τρίτον τῆς νύκτος εἶνε ἴσον μετὰ τὸ ἐν τέταρτον τῆς ὑπολοιπομένης μέγξι τῆς πρωίας. Ζητεῖται ποῖα ὦρα ἦτο ὅταν ἠρωτῆθῃ.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like 'Καρία ἀπίστα κακῆς ποιότητος τὸ γου. γρ. 140-150', 'συνθῆ γερὰ " 120-135', 'κίβητα " 60-110', 'καὶ τῶμα 19 βελ. ἢ ἑκά παραδ. 60-63', 'σικρίδες ἔγραϊ " 55-60', 'βραχταί " 43-47', 'χρυσῆς εἰς τὰς ἀποθήκας τὸ Χαλ. κατ. γρ. 115-120'

ΕΙΔΟΠΟΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Γεώργιος Χριστοφόρου Τσαγκαρούδης ἐν τῇ ἐδῶ ἀγ. Ἀνδρόνῳ και τῷ ἐπ' ἀρ. 108 μυριαζῶ του πωλεῖ ἕλδου διὰ παράθερα κ. λ. διαφόρων μεγεθῶν και εἰς τιμὰς λιαν συγκαταβατικῆς.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΞ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Ν. Τυρβίος.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὁρρακίδης.—Ἐν Βαρσώνῃς ὁ Κύριος Γ. Πανταλίδης.—Ἐν Κυρηναίᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάρου ὁ Κ. Ι. Πηλαδάκης.—Ἐν Κυθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μεγαλιδης.—Ἐν Μέρρου ὁ Κ. Ἰω. Κυριακίδης.—Ἐν Λαπίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶ.—Ἐν Τρικώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκά.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Α. Πηλάκης διδάκκαλος Λιωναρσίου.—Ἐν Λευκάρσις ὁ Κύριος Μ. Ἰερωνυμίδης, Κομραδίας

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζιδῆ.—Ἐν Καίρω ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαῖδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομυστακῆς.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοῖζου.—Ἐν Σμύρνη ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ» δέχεται πᾶσαν παραγγέλιαν πρὸς ἐκτύπων διαφόρων ἐγγράφων, γραμματικῶν, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ ὅποια ἐκτελεῖ τέχιστα και καλλίστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν και διαφόρων εἰς οἰανδήποτε εὐρωπ. γλώσσαν και εἰς τιμὰς συγκαταβατικῆς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγξος»